

раничанне властта на цезарътъ отъ сенатътъ, под-
лѣки вече нѣкакъ си подъ еждъ по силата на законътъ
за оскърбление величеството.

I. сенаторъ.

Да отидемъ. (3-ятъ сенаторъ си отива: 1-ятъ влѣпва
4-ятъ).

I. сенаторъ. (Показва на 3-ятъ).

Вика ма да отидемъ при Сеяна — утре прави
донесение . . .

4. сенаторъ. (Съ живостъ).

Да го предупредимъ. Да отидемъ днеска! (из-
лизатъ. Салонътъ са изпразня).

IV.

Улица въ Римъ.

Помпилия и Аврелия.

Помпилия.

Добро утро, Аврелио! Ти идешъ отъ мегданътъ?..
Защо са събира тамъ народъ? Тамъ гори огънъ, ми
казаха, но не ми казаха защо.

Аврелия.

Ти не знаешъ ли? Когато е така, то ти нѣма да
отидешъ като са научишъ. Тамъ горатъ Анналите на
Римската Република — съчинението на нещастниятъ
Кремуций Кордъ.

Помпилия.

О, богове! до какво доживѣхме ние.